

Nr 731

Av herr Wallmark m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 74, angående fortsatt utbyggnad av universitetet i Umeå m. m.

(Lika lydande med motion nr 890 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 74 angående fortsatt utbyggnad av universitetet i Umeå m. m. föreslås bl. a. att i Umeå skall anordnas utbildning till civilekonomexamen inom ramen för den samhällsekonomiska utbildningsorganisationen fr. o. m. nästa läsår med en årlig intagningskapacitet av tills vidare 50 studerande. Som ett led i organisationen framlägges förslag om inrättande av förutom en professur i nationalekonomi en professur i företagsekonomi, särskilt distributionsekonomi; den senare fr. o. m. den 1 januari 1965.

Målsättningen för utbildningen är att den skall resultera i en examen likvärdig med den, som avläggs vid handelshögskolorna i Stockholm och Göteborg och vid den ekonomiska fakulteten i Lund. Oaktat denna målsättning skall utbildningen i rättsvetenskap ges en betydligt mindre omfattning i Umeå än på andra håll i landet och få formen av en kortare kurs. Vidare skiljer sig de uppställda betygsenheterna från vad som hittills är för ekonomexamen vedertaget.

Även om man i princip har all anledning att ställa sig positiv till tanken på att en organisation skapas för civilekonomutbildning i Umeå kan det med skäl ifrågasättas huruvida de tillgängliga lärarresurserna medger påbörjande av en dylik utbildning redan så snart som fr. o. m. läsåret 1964/65. Tillgången på kompetenta lärarkrafter i såväl nationalekonomi som företagsekonomi är över huvud taget mycket knapp i vårt land. Olyckligt måste också vara att basera utbildningen i det centrala ämnet företagsekonomi enbart på en professur, vilken omöjligt kan behärska hela ämnesfältet. Varför den föreslagna enda professuren skall gälla ämnet distributionsekonomi är svårt att förstå. Det centrala ämnet kostnads- och intäktsanalys borde i första hand ha kommit i fråga. Svårigheter måste uppstå att tillämpa samma kursplaner som vid övriga läroanstalter på området.

Det är över huvud taget fara värt, att den utbildning som kommer att äga rum i Umeå på grund av otillräckliga och mindre kompetenta lärarkrafter kommer att bli otillfredsställande för att icke säga direkt bristfällig. Där-

igenom kommer de studenter som hänvisas till ekonomutbildningen i Umeå under inga förhållanden att kunna få en utbildning likvärdig med den som erhålles vid de äldre lärosätena. Utan tillgång till erforderligt antal kompetenta lärare med professorerna som kärna blir talet om likvärdighet endast en ren fiktion. I all högre utbildning måste kvalitetskravet intaga en central plats.

Det synes oss vara uteslutet att utbildningen skall kunna påbörjas redan läsåret 1964/65. Igångsättningen bör i stället anstå till en senare tidpunkt, då tillräckligt antal kompetenta lärarkrafter, enkannerligen professorer, står till förfogande. Utbildningen bör vidare organiseras vid en särskild ekonomisk fakultet. Samma krav i fråga om betygsenheterna bör upprätthållas som gäller för civilekonomexamen i övrigt.

Vi hemställer,

dels att riksdagen nu måtte inskränka sig till att fatta principbeslut om att en civilekonomutbildning skall upptagas vid en ekonomisk fakultet vid universitetet i Umeå under uttalande att påbörjandet av nämnda utbildning bör tills vidare anstå i avvaktan på att en inventering av lärartillgången utförts

dels ock att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte sedan inventeringen av lärartillgången slutförts framlägga en sådan utbyggnadsplan för ifrågavarande utbildning att den ekonomiska fakulteten i Umeå kommer att erhålla minst tre professurer i företags ekonomi och en professur i rättsvetenskap.

Stockholm den 14 april 1964

Gunnar Wallmark

Gösta Jacobsson

Gunnar Weibull

Sven Nyman
